

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 29 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ paraiška — Ankstesni neregistruoti vaizdiniai nacionaliniai prekių ženklai „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ — Santykinis atmetimo pagrindas — Nacionalinės teisės taikymas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis — Įrodymai, patvirtinantys nacionalinės teisės turinį — Reglamento (EB) Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktas — Neatsižvelgimas į Apeliacinei tarybai pateiktus įrodymus — Apeliacinės tarybos diskrecija — Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis“

Byloje T-567/14

Group OOD, įsteigta Sofijoje (Bulgarija), atstovaujama advokatų D. Dragiev ir A. Andreev,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov ir D. Botis,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Kosta Iliev, gyvenantis Sofijoje, atstovaujamas advokatės S. Ganeva,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2014 m. birželio 2 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1587/2013-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Group* ir K. Iliev,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka (pranešėja) ir V. Kreuschitz,

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kancelijai 2014 m. rugpjūčio 1 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, Bendrojo Teismo kancelijai pateiktu 2014 m. lapkričio 11 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, Bendrojo Teismo kancelijai pateiktu 2014 m. lapkričio 7 d.,

* Proceso kalba: bulgarų.

susipažinęs su dubliku, Bendrojo Teismo kancelijai pateiktu 2015 m. vasario 25 d.,

įvykus 2016 m. sausio 15 d. teismo posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2012 m. vasario 13 d. Kosta Iliev, įstojusi į bylą šalis, remdamasis 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką.
- 2 Prekių ženklas, kurį prašyta įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

- 3 Paslaugos, kurioms prašyta įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklu registruoti 35, 39 ir 43 klasėms.
- 4 Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2012 m. balandžio 16 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 72/2012.
- 5 2012 m. liepos 11 d. ieškovė *Group OOD*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos visoms paslaugoms.

- 6 Savo protestą ieškovė grindė šiuo neregistruotu vaizdiniu prekių ženklu, kuris Bulgarijoje, Čekijos Respublikoje, Vengrijoje, Lenkijoje ir Slovakijoje naudojamas 39 klasės paslaugoms:

- 7 Proteste ieškovė nurodė, kad nuo 2003 m. neregistruotą prekių ženklą naudojo susisiekimo autobusais paslaugoms Bulgarijoje, Čekijos Respublikoje, Vengrijoje ir Slovakijoje. Ji tvirtino, kad pagal vyriausybinių licencijų vykdė reguliarių autobusų maršrutą Sofija (Bulgarija)–Praha (Čekijos Respublika), ir pateikė daug dokumentų savo protestui pagrįsti.
- 8 2013 m. birželio 14 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė ieškovės protestą ir nurodė padengti per procedūrą patirtas išlaidas. Jis tvirtino, kad ieškovė nepateikė paaiškinimų ir įrodymų dėl taikytinos nacionalinės teisės, kuria rėmėsi ir pagal kurią atitinkamose valstybėse narėse prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimas galėjo būti uždraustas.
- 9 2013 m. rugpjūčio 16 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 10 2014 m. birželio 2 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Iš esmės ji manė, kad vykstant protesto procedūrai ieškovė nepateikė įrodymų dėl taikytinos nacionalinės teisės. Ji priminė, jog ieškovė privalėjo nurodyti ir įrodyti, kad jos proteste nurodytose valstybėse narėse neregistruoti prekių ženklai yra saugomi ir kad egzistuoja tokiais prekių ženklais pagrįsta teisė panaikinti vėlesnį prekių ženklą arba uždrausti jį naudoti. Be to, ieškovė privalėjo nurodyti EUIPO taikytinas teisės nuostatas, kad ši galėtų įvertinti konkrečias kiekvienoje iš tokių nuostatų nurodytas sąlygas.
- 11 Konkrečiai dėl nurodyto neregistruoto bulgariško prekių ženklo Apeliacinė taryba nusprendė, jog 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentui (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 19 taisyklės 2 dalies sąlygos nebuvo įvykdytos, nes vykstant protesto procedūrai ieškovės pateiktuose dokumentuose nebuvo jokios nuorodos į nacionalinę Bulgarijos teisę. Dėl trijų teisės nuostatų, nurodytų apeliacijos motyvuose, Apeliacinė taryba nusprendė, kad jos pateiktos pavėluotai, nes teisiniai pagrindai turi būti nurodomi per vykstant protesto procedūrai nustatytą terminą. Priekaištų pagrindų nustatymas negali būti atidedamas iki apeliacinės procedūros.
- 12 Konkrečiai dėl Bulgarijos įstatymo *Zakon za markite i gueografskite oznachenija* (Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymas) 12 straipsnio 6 dalies, kuria ieškovė rėmėsi 2013 m. rugpjūčio 16 d. apeliacijos motyvuose, Apeliacinė taryba konstatavo, kad ieškovė tik pacitavo šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies tekstą ir nepateikė jo originalios versijos bulgarų kalba arba neįrodė, kad minėtas tekstas paimtas iš oficialaus ir patikimo šaltinio. Be to, ji priminė, kad iš lentelės „Nacionalinės teisės,

kurios yra „ankstesnės teisės“, kaip tai suprantama pagal [Reglamento Nr. 207/2009] 8 straipsnio 4 dalį“, kuri pridedama prie gairių dėl procedūrų EUIPO, matyti, kad Bulgarijoje saugomi tik plačiai žinomi neregistruoti prekių ženklai ir kad šiuo atveju ieškovė niekada nesirėmė ankstesnio prekių ženklo žinomumu.

- 13 Bet kuriuo atveju, Apeliacinės tarybos nuomone, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis šiuo atveju netaikytina, nes paprasčiausios kelių nacionalinių teisės nuostatų citatos, konkrečiai nenurodant jų šaltinio ir nepateikiant oficialaus šių nuostatų teksto, negali būti laikomos faktais ir įrodymais, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

Šalių reikalavimai

- 14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

- 15 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pirmą kartą Bendrajame Teisme pateiktų įrodymų priimtimumo

- 16 Ieškinio 29 punkte ieškovė Bendrojo Teismo paprašė *ex officio* išnagrinėti jos pateiktus įrodymus, įskaitant prie ieškinio pridėtus „papildomus“ įrodymus.
- 17 EUIPO mano, kad įrodymai, susiję su Bulgarijos, Čekijos Respublikos, Vengrijos ir Slovakijos nacionaline teise (ieškinio A 12 priedas), yra nauji įrodymai, nesusiję su jau pateiktais įrodymais, ir kad Bendrasis Teismas neprivalo į juos atsižvelgti.
- 18 Dėl 2014 m. gegužės 12 d. *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos administracinis teismas, Bulgarija) sprendimo Nr. 3170 (ieškinio A 13 priedas) EUIPO nurodo: kadangi buvo pateiktas po ginčijamo sprendimo paskelbimo, jis nesusijęs su bylos dalyku, todėl nesvarbus.
- 19 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio tikslas – EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį. Taigi Bendrasis Teismas neturi iš naujo vertinti faktinių aplinkybių, remdamasis jam pirmą kartą pateiktais įrodymais (2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Rautaruukki / VRDT (RAUTARUUKKI)*, T-269/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:512, 20 punktą ir 2010 m. birželio 25 d. Sprendimo *MIP Metro / VRDT – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)*, T-407/08, EU:T:2010:256, 16 punktą).
- 20 Iš tiesų iš teismo praktikos matyti, kad nei šalims, nei pačiam Bendrajam Teismui negali būti daroma kliūčių aiškinant nacionalinę teisę, į kurią, kaip nagrinėjamu atveju, Europos Sąjungos teisėje pateikta nuoroda (žr. šio sprendimo 26 punktą), vadovautis nacionalinės teisės aktais, nacionalinių teismų praktika ar nacionaline mokslo literatūra, jeigu Apeliacinei tarybai priekaištaujama ne dėl to, kad neatsižvelgė į konkrečiame nacionalinio teismo sprendime esančias faktines aplinkybes, bet dėl to, kad

netinkamai taikė nacionalinės teisės nuostatą, ir teismo praktika ar mokslo literatūra remiamasi siekiant pagrįsti šį pagrindą (2015 m. spalio 28 d. Sprendimo *Rot Front / VRDT – Rakhat (Маска)*, T-96/13, EU:T:2015:813, 15 punktą ir jame nurodyta teismo praktika). Tai reiškia, kad ieškinio A 12 priede pateikti dokumentai su nacionalinės teisės nuostatomis yra ne nacionalinės teisės aktai, kuriais Bendrasis Teismas gali vadovautis aiškindamas nacionalinę teisę, kaip tai suprantama pagal minėtą teismo praktiką, bet įrodymai, kuriais siekiama patvirtinti taikytinos nacionalinės teisės turinį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktą (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *CEDC International / VRDT – Underberg (Žolės stiebo butelyje forma)*, T-235/12, EU:T:2014:1058, 24 punktą).

- 21 Tokiomis aplinkybėmis šio sprendimo 17 punkte minėtus dokumentus, kurie pateikti ieškinio A 12 priede, reikia pripažinti nepriimtinais, nes ieškovė jų nepateikė per administracinę procedūrą. Taigi reikia patikslinti, kad teisėtumo kontrolė atliekama atsižvelgiant tik į tuos dokumentus, kurie pateikti per administracinę procedūrą ir kurie yra EUIPO bylos medžiagoje (2014 m. liepos 15 d. Sprendimo *Łaszkiwicz / VRDT – Capital Safety Group EMEA (PROTEKT)*, T-576/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:667, 25 punktą).
- 22 Lygiai taip pat Bendrasis Teismas negali atsižvelgti į dublike pateiktą informaciją, susijusią su Bulgarijos teisės taikymu. Iš tikrųjų dublike yra informacijos, susijusios su taikytinu Bulgarijos įstatymu, kuri nebuvo pateikta per administracinę procedūrą EUIPO.
- 23 Reikia pripažinti, kad ieškinio A 13 priedas, kuriame pateiktas 2014 m. gegužės 12 d. *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos administracinis teismas) sprendimas Nr. 3170, yra priimtinas. Iš tikrųjų šis sprendimas priimtas anksčiau, nei buvo priimtas ginčijamas sprendimas, tačiau vėliau, nei ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai savo paskutinį dokumentą, kuriame nurodyti apeliacijos pagrindai; atsižvelgiant į trumpą laiko tarpą nuo minėto sprendimo priėmimo iki ginčijamo sprendimo priėmimo negalima atmesti, kad ieškovė galėjo nežinoti apie minėtą sprendimą prieš priimant ginčijamą sprendimą.

Dėl esmės

- 24 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus, susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalies pažeidimu, antra, šio reglamento 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir, trečia, to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu.
- 25 Kadangi grindžiant šiuos pagrindus ieškovės pateikti argumentai sutampa, Bendrasis Teismas mano, kad juos reikėtų nagrinėti kartu.
- 26 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį žymens, kitokio nei registruotas prekių ženklas, savininkas gali pateikti protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos, jeigu šis žymuo kumuliatyviai atitinka keturias sąlygas: šis žymuo turi būti naudojamas prekyboje; jis turi turėti didesnę negu vietinė reikšmę; teisė į šį žymenį turi būti įgyta pagal Sąjungos teisę arba valstybės narės, kurioje žymuo buvo naudojamas, teisę iki paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą padavimo; pagaliau šis žymuo turi suteikti jo savininkui teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *BR IP Holder / VRDT – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)*, T-62/14, EU:T:2016:23, 19 punktą ir jame nurodyta teismo praktika). Šios sąlygos yra kumuliacinės. Taigi, jei žymuo neatitinka vienos iš šių sąlygų, protestas, grindžiamas tuo, kad egzistuoja neregistruotas prekių ženklas arba kiti žymenys, naudojami prekyboje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, negali būti patenkintas (2009 m. birželio 30 d. Sprendimo *Danjaq / VRDT – Mission Productions (Dr. No)*, T-435/05, Rink., EU:T:2009:226, 35 punktą).

- 27 Dvi pirmosios sąlygos, t. y. sąlygos, susijusios su nurodyto žymens naudojimu ir reikšme, o ši neturi būti tik vietinė, išplaukia iš pačios Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies formuluotės, todėl turi būti aiškinamos atsižvelgiant į Sąjungos teisę. Taigi Reglamente Nr. 207/2009 įtvirtinti vienodi reikalavimai dėl žymenų naudojimo ir jų reikšmės, atitinkantys principus, kuriais grindžiama šiame reglamente įtvirtinta sistema (2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *Moreira da Fonseca / VRDT – General Óptica (GENERAL OPTICA)*, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 33 punktas).
- 28 Tačiau iš formuluotės „kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius valstybės narės įstatymus“ išplaukia, kad kitos dvi sąlygos, toliau nurodytos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose, yra šiame reglamente nustatytos sąlygos, kurios, skirtingai nuo pirmųjų, vertinamos atsižvelgiant į nurodyto žymens naudojimą reglamentuojančios teisės nustatytus kriterijus. Ši nuoroda į teisę, reglamentuojančią nurodyto žymens naudojimą, visiškai pateisinama, nes Reglamente Nr. 207/2009 pripažįstama galimybė Europos Sąjungos prekių ženklų sistemai nepriklausančiais žymenimis remtis siekiant užginčyti Europos Sąjungos prekių ženklą. Todėl tik nurodyto žymens naudojimą reglamentuojanti valstybės narės teisė leidžia nustatyti, ar šis žymuo yra ankstesnis už Europos Sąjungos prekių ženklą ir ar gali pateisinti draudimą naudoti vėlesnį prekių ženklą (2009 m. kovo 24 d. Sprendimo *GENERAL OPTICA*, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 34 punktas). Pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį įrodyti šios sąlygos įvykdymą turi protestą EUIPO pateikęs asmuo (2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *Anheuser-Busch / Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 189 punktas).
- 29 Taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatas reikia atsižvelgti, be kita ko, į nurodytus nacionalinės teisės aktus ir atitinkamoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus. Dėl šios priežasties protestą pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nagrinėjamam žymeniui taikomi nurodytos valstybės narės teisės aktai ir jis leidžia uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *Anheuser-Busch / Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 190 punktą).

Dėl pareigos pateikti įrodymų dėl taikytinos nacionalinės teisės

- 30 Ieškovė tvirtina, jog Apeliacinė taryba turėjo nustatyti kartu su Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalimi taikytinas nacionalinės teisės nuostatas.
- 31 EUIPO mano, kad Apeliacinė taryba pagrįstai akcentavo, kad buvo pažeista pareiga, numatyta Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklėje, pagal kurią tuo atveju, kai paduodamas protestas, grindžiamas ankstesnės teisės egzistavimu pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, protestą padavęs asmuo turi pateikti tos teisės įgijimo, tęstinumo ir apsaugos apimtį įrodymų. Dėl šios pareigos pažeidimo protestas atmetamas kaip nepagrįstas pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 1 dalį.
- 32 Reglamento Nr. 2868/95 19 straipsnyje nurodyta:
- „1. [EUIPO] suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne mažesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri <...> laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.
  2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis taip pat pateikia įrodymus apie [savo] ankstesnio [prekių] ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį <...>. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

<...>

d) jei protestas yra grindžiamas ankstesne teise, kaip apibrėžta Reglamento [Nr. 207/2009] 8 straipsnio 4 dalyje – tos teisės įgijimo, tęstinumo ir apsaugos apimties įrodymus;

<...>

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija ir įrodymai turi būti pateikti ta kalba, kuria vyksta procesiniai veiksmai, arba turi būti pateiktas vertimas. Vertimas turi būti pateikiamas per dokumento original[ui] pateik[ti] skirtą laiką.
  4. [EUIPO] neatsižvelgia į rašytinę informaciją, dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per [EUIPO] nustatytą laiką.“
- 33 Taigi pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktą protestą reiškiantis asmuo įpareigojamas pateikti EUIPO ne tik duomenis, įrodančius, kad atitinka nacionalinės teisės aktuose, kuriuos prašo taikyti, nustatytas sąlygas, kad galėtų uždrausti registruoti Europos Sąjungos prekių ženklą remdamasis ankstesne teise, bet ir šių teisės aktų turinio įrodymų (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 28 d. Sprendimo *Маска*, T-96/13, EU:T:2015:813, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 34 Iš to matyti, kad būtent ieškovė, kaip protestą reiškiantis asmuo, turi pateikti EUIPO nacionalinės teisės aktų turinio įrodymų. Kadangi šalis nepateikė jokių atitinkamų paaiškinimų ir įrodymų, EUIPO neprivalo, priešingai, nei tvirtina ieškovė, *ex officio* rinkti įrodymų, susijusių su taikytina nacionaline teise.
- 35 Savo protestą ieškovė grindė vaizdiniu žymeniu, kuris kaip neregistruotas prekių ženklas naudojamas Bulgarijoje, Čekijos Respublikoje, Vengrijoje, Lenkijoje ir Slovakijoje, ir, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 7 punkto, pateikė daug įrodymų, susijusių su neregistruoto prekių ženklo naudojimu. Tačiau ji nepateikė jokių įrodymų dėl taikytinų nacionalinės teisės aktų.
- 36 Dėl šios priežasties Protestų skyrius atmetė protestą ir nurodė, kad jį reiškiantis asmuo privalo pateikti EUIPO nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos jis gali pateikti protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos, turinį patvirtinančius įrodymus.
- 37 Dėl ankstesnių teisių, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, grindžiamų neregistruotais čekišku, vengrišku, lenkišku ir slovakišku prekių ženklais, konstatuotina, kad per administracinę procedūrą ieškovė nenurodė jokių šių valstybių narių nacionalinės teisės nuostatų. Taigi ginčijamo sprendimo 28–32 punktuose Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad iš esmės ieškovė neįrodė šių valstybių teisės aktų turinio, todėl atmetė minėtomis teisėmis grindžiamą protestą.
- 38 Dėl ankstesnės teisės, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, grindžiamos neregistruotu bulgarišku prekių ženklu, reikia nurodyti, kad 2013 m. rugpjūčio 16 d. Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvuose ieškovė nurodė tris Bulgarijos teisės nuostatas, tarp kurių – ir iš dalies pakeisto Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalį, pagal kurią protestas gali būti grindžiamas neregistruotu prekių ženklu, kuris naudojamas prekyboje Bulgarijoje.
- 39 Prieš vertinant, ar ieškovė įvykdė savo pareigą pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktą, susijusią su Bulgarijos teisės aktų turinio įrodymu, reikia išnagrinėti klausimą, ar Apeliacinė taryba galėjo atsižvelgti į šiuos pirmą kartą jai pateiktus įrodymus.

Dėl Apeliacinės tarybos galimybės atsižvelgti į pirmą kartą jai pateiktus įrodymus, susijusius su nacionaline teise

- 40 Kaip kad buvo nurodyta šio sprendimo 38 punkte, būtent apeliacijos motyvuose ieškovė pirmą kartą nurodė tris Bulgarijos teisės nuostatas, tarp kurių – ir Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalis.
- 41 Remdamasi antruoju pagrindu ieškovė nurodo, kad Apeliacinei tarybai nedraudžiama atsižvelgti į Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalį, nurodytą per joje vykusią procedūrą. Šiuo klausimu ji remiasi Apeliacinės tarybos galimybe atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus.
- 42 EUIPO nurodo, kad priimti pavėluotai pateiktus įrodymus Apeliacinė taryba gali tik jeigu ieškovės vėlavimas pateikti šiuos įrodymus gali būti pateisinamas „vienalaikėmis aplinkybėmis“. Taigi šiuo atveju nėra aplinkybių, galinčių sutrukdyti ieškovei pateikti reikalingus įrodymus dėl taikytinų nacionalinės teisės aktų. Be to, teisinis klausimas, į kurį turi atsakyti EUIPO, t. y. ar reikia atsižvelgti į praleidus terminą pateiktus įrodymus, kyla tik tada, kai papildomi įrodymai skirti tik paremti arba paaiškinti laiku pateiktiems įrodymams.
- 43 Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad EUIPO gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.
- 44 Šiuo klausimu pažymėtina, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad pagal bendrąją taisyklę, jeigu nenurodyta kitaip, šalys faktines aplinkybes ir įrodymus gali pateikti pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas ir kad EUIPO visiškai nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai, t. y. pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui, ir prireikus pirmą kartą Apeliacinėje taryboje nurodytus faktus bei pateiktus įrodymus (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans / VRDT*, C-621/11P, EU:C:2013:484, 30 punktas; taip žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Žolės stiebo butelyje forma*, T-235/12, EU:T:2014:1058, 44 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 45 Minėtoje nuostatoje nustatyta, kad ši tarnyba „gali“ tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius įrodymus, todėl ši nuostata EUIPO iš esmės suteikia didelę diskreciją spręsti, ar reikia į juos atsižvelgti, siekiant pagrįsti tokį sprendimą (2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 43 punktas ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans / VRDT*, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 23 punktas).
- 46 Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 1 dalyje numatyta, kad „jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas“.
- 47 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Apeliacinė taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą, nebent laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į naujus arba papildomus faktus bei įrodymus (žr. šiuo klausimu 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 31 punktą).
- 48 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai EUIPO turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai ji mano, kad pavėluotai pateiktos faktinės aplinkybės iš pirmo žvilgsnio atrodo galinčios turėti įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir kai procedūros stadija, per

kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, ir su ja susijusios aplinkybės leidžia į tai atsižvelgti (žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 49 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad trys Bulgarijos teisės nuostatos apeliacijos motyvuose buvo nurodytos pavėluotai, nes teisinius pagrindus reikalaujama nurodyti per vykstant protesto procedūrai nustatytą terminą. Apeliacinės tarybos nuomone, priekaištų pagrindų nustatymas negali būti atidedamas iki apeliacinės procedūros.
- 50 Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 1 dalyje numatytas terminas, skirtas to paties reglamento 19 taisyklės 2 dalies d punkte reikalaujamai informacijai pateikti, baigėsi 2012 m. gruodžio 13 d.
- 51 Dėl Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies ginčijamo sprendimo 25 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad ji bet kuriuo atveju netaikytina, nes nėra „faktų ir įrodymų“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 52 Visų pirma dėl EUIPO argumento, kad priimti pavėluotai pateiktus įrodymus, susijusius su ankstesnės teisės buvimu ir apsaugos apimtimi, Apeliacinė taryba gali tik jei tai gali būti pateisinama „vienalaikėmis aplinkybėmis“, konstatuotina, jog Teisingumo Teismas 2013 m. spalio 3 d. Sprendime *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 39 punktas) nusprendė, jog tokiu atveju Apeliacinės tarybos diskrecija yra ribota, todėl pritarti pavėluotam tokių įrodymų pateikimui ji gali tik tada, kai aplinkybės, kuriomis įrodymai buvo pateikti, pateisina apelianto vėlavimą atlikti jam tenkančią įrodinėjimo pareigą. Teisingumo Teismas Apeliacinės tarybos diskrecijos ribojimo kriterijumi laiko aplinkybę, kad apeliantas turėjo žinoti konkrečius dokumentus, kuriuos turėjo pateikti protestui pagrįsti, nes griežtas ir baigtinis jų sąrašas pateiktas Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje.
- 53 Taigi šiuo atveju, priešingai nei Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje, to paties reglamento 19 taisyklės 2 dalies d punkte nepateiktas griežtas ir baigtinis sąrašas dokumentų, kuriuos reikia pateikti protestui, grindžiamam Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi, pagrįsti. Iš tikrųjų šioje nuostatoje tik minima pareiga pateikti ankstesnės teisės pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį įgijimo, tęstinumo ir apsaugos apimties įrodymų ir nepateikiama kitų paaiškinimų.
- 54 Be to, kaip matyti iš bylos medžiagos, 2012 m. rugpjūčio 1 d. EUIPO laiško priede, kuriame, be kita ko, nurodoma, jog ankstesnių teisių įrodymo terminas baigiasi 2012 m. gruodžio 13 d., tik paaiškinama, jog pateikus protestą, grindžiamą Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi, reikia, be kita ko, įrodyti nacionalinės teisės turinį.
- 55 Taigi, kitaip nei aplinkybių, nurodytų 2013 m. spalio 3 d. Sprendime *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 39 punktas), atveju, ieškovė šioje byloje negalėjo žinoti, kokius konkrečius dokumentus turėjo pateikti protestui pagrįsti.
- 56 Todėl manytina, kad 2013 m. spalio 3 d. Sprendime *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) išdėstytos sąlygos netaikytinos šioje byloje ir kad Apeliacinės tarybos diskrecija, susijusi su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus, neturėtų būti ribojama.
- 57 Dėl EUIPO argumento, kad atsižvelgimo į pavėluotai pateiktus įrodymus klausimas keliamas tik papildomų įrodymų, kuriais siekiama paremti arba paaiškinti laiku pateiktus įrodymus, atveju, pažymėtina, jog bet kuriuo atveju nuorodos į tris Bulgarijos teisės aktų nuostatas, kurias ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvuose, nėra visiškai naujos aplinkybės ir turi būti laikomos dalimi įrodymų, skirtų įrodyti neregistruoto bulgariško prekių ženklų įgijimui, tęstinumui ir

apsaugos apimčiai. Kaip buvo konstatuota šio sprendimo 35 punkte, kai kurie įrodymai, skirti įrodyti ankstesnio neregistruoto prekių ženklo buvimui, galiojimui ir apsaugos apimčiai, buvo pateikti per procedūrą Protestų skyriuje (žr. ginčijamo sprendimo 7 punktą).

- 58 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punkte nepateiktas tikslus ir baigtinis sąrašas įrodymų, patvirtinančių ankstesnės teisės pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį buvimą, galiojimą ir apsaugos apimtį, kuriuos protestą reiškiantis asmuo, siekiantis remtis šia teise, turi pateikti EUIPO. Todėl svarbūs nacionalinės teisės aktai gali būti laikomi vienu iš ankstesnės teisės įgijimo, tęstinumo ir apsaugos pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį įrodymų.
- 59 Galiausiai iš ginčijamo sprendimo matyti, kad bet kuriuo atveju Apeliacinė taryba nepasinaudojo net ir savo ribota diskrecija. Ji tik patvirtino, kad nuorodos į Bulgarijos nacionalinės teisės nuostatas pateiktos pavėluotai ir kad priekaištų pagrindų nustatymas negali būti atidedamas iki apeliacinės procedūros.
- 60 Dėl ginčijamo sprendimo 25 punkte išdėstytos Apeliacinės tarybos pozicijos, kurią EUIPO palaiko Bendrajame Teisme ir pagal kurią ieškovės pateiktos Bulgarijos teisės aktų nuostatų citatos, konkrečiai nenurodant jų šaltinio, nepacituojant oficialaus teksto ir nepateikiant įrodymų dėl šių normų egzistavimo, nelaikytinos faktais arba įrodymais pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, pažymėtina, kad ši pozicija, be kita ko, nepagrįsta, yra akivaizdžiai klaidinga. Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje EUIPO leidžiama neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku. Taigi nuoroda į Bulgarijos teisės aktų nuostatas neginčijamai nurodyta šioje nuostatoje, kuria ieškovė rėmėsi Apeliacinėje taryboje. Jeigu šios nuorodos nepakanka, kad būtų įvykdyta ieškovei tenkanti pareiga nustatyti, kurie nacionalinės teisės aktai turi būti taikomi, Apeliacinė taryba vis tiek turi įgyvendinti savo diskreciją.
- 61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog šiuo atveju neįgyvendinusi savo diskrecijos Apeliacinė taryba negalėjo ginčijamo sprendimo 22 punkte pagrįstai prieiti prie išvados, kad nuorodos į tris nacionalinės teisės nuostatas buvo pateiktos pavėluotai. Taigi Apeliacinė taryba klaidingai neįgyvendino jai suteiktos diskrecijos ir klaidingai grindė atsisakymą atsižvelgti į jai pateiktas nuorodas į Bulgarijos teisę. Taip Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą.

Dėl klausimo, ar ieškovė įvykdė pareigą pateikti nacionalinės teisės aktus pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies d punktą

- 62 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamame sprendime trūksta motyvų, leidžiančių nustatyti, kodėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis neturėtų būti taikoma prašomam įregistruoti prekių ženklui, nepaisant to, kad ji pateikė tapataus žymens naudojimo įrodymų ir rėmėsi Prekių ženklu ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalies nuostatomis.
- 63 Jos nuomone, Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad jos nurodyta nacionalinės teisės nuostata, t. y. Prekių ženklu ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalis, taikoma plačiai žinomiems prekių ženkliams ir yra susijusi su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi.
- 64 Atlikdama nacionalinio įstatymo nagrinėjimą *ex officio* Apeliacinė taryba priėjo prie klaidingos išvados dėl šio įstatymo apimties ir taip pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalyje bei Teisingumo Teismo praktikoje įtvirtintą pareigą *ex officio* nustatyti taikytinus valstybių narių nacionalinius įstatymus ir griežtai juos taikyti.

- 65 EUIPO mano, kad Apeliacinė taryba pagrįstai akcentavo, kad buvo pažeista pareiga, numatyta Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklėje, pagal kurią tuo atveju, kai paduodamas protestas, grindžiamas ankstesnės teisės egzistavimu pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, protestą padavęs asmuo turi pateikti tos teisės įgijimo, tęstinumo ir apsaugos apimtį įrodymų. Dėl šios pareigos pažeidimo protestas atmetamas kaip nepagrįstas pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 1 dalį.
- 66 Kaip ir Apeliacinė taryba, EUIPO priekaištauja ieškovei dėl to, kad ši rėmėsi teisės normomis, nenurodydama konkretaus šaltinio, nepacituodama oficialaus teksto bulgarų kalba ir nepateikdama *Darzhaven vestnik* (Oficialus Bulgarijos biuletenis), oficialių įstatymų rinkinių, komentarų ar nacionalinės teismų praktikos ištraukų.
- 67 Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 38 punkte, ieškovė Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvuose pacitavo, be kita ko, iš dalies pakeisto Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalį. Ši citata apima paskelbimo *Darzhaven vestnik* nuorodą ir šios nuostatos įsigaliojimo datą, t. y. 2011 m. spalio 3 d. Iš minėtos nuostatos matyti, kad tuo atveju, kai neregistruoto prekių ženklo, kuris naudojamas prekyboje Bulgarijos teritorijoje, savininkas pareiškia protestą, negali būti registruojamas joks prekių ženklas, kurio registracijos paraiškos data yra vėlesnė už neregistruoto prekių ženklo naudojimą prekyboje.
- 68 Dėl šio sprendimo 67 punkte nurodytos informacijos primintina, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog ieškovė tik citavo Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 1 dalį ir nepateikė originalios versijos bulgarų kalba, taip pat neįrodė, kad minėtas tekstas paimtas iš oficialaus ir patikimo šaltinio ir kad ši nuostata laikoma neseniai pradėta taikyti. Remdamasi lentele, kuri pridedama prie gairių dėl procedūrų EUIPO (žr. šio sprendimo 12 punktą), Apeliacinė taryba konstatavo, kad Bulgarijoje saugomi tik plačiai žinomi neregistruoti prekių ženklai ir kad šiuo atveju ieškovė niekada nesirėmė ankstesnio prekių ženklo žinomumu.
- 69 Pirma, konstatuotina, kad nei reglamentuose Nr. 207/2009 ir 2868/95, nei teismo praktikoje nenurodoma, kaip turi būti įrodytas nacionalinės teisės aktų turinys. Todėl Apeliacinė taryba neturėtų reikalauti, kad ieškovė pateiktų *Darzhaven vestnik* ištrauką arba oficialų tekstą bulgarų kalba, ypač kai procedūros EUIPO kalba yra anglų.
- 70 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš ieškovės reikalaujami nacionalinės teisės įrodymai turi leisti EUIPO teisingai ir neabejojant nustatyti taikytiną teisę. Tokia informacija apie taikytinus teisės aktus turi leisti EUIPO suprasti ir taikyti tokių teisės aktų turinį, apsaugos suteikimo sąlygas ir apimtį, o pareiškėjui – įgyvendinti savo teises į gynybą. Taigi šiems tikslams įgyvendinti teisės aktų tekstas iš oficialaus šaltinio nėra būtinas.
- 71 Antra, reikia nurodyti, kad ginčijamo sprendimo 6 punkte Apeliacinė taryba klaidingai nustatė, kad ieškovės nurodyta nuostata yra Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 1 dalies nuostata. Kaip matyti iš Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvų, ieškovė citavo šio įstatymo 12 straipsnio 6 dalį ir paaiškino, kad tai yra „kita“ nei minėto įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė protestuoti dėl prekių ženklo registracijos.
- 72 Trečia, ginčijamo sprendimo 8 punkte Apeliacinė taryba taip pat klaidingai nusprendė, kad Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalimi ieškovė pirmą kartą rėmėsi 2014 m. kovo 25 d. papildomame pranešime.
- 73 Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 38 punkte, ieškovė minėta nuostata rėmėsi 2013 m. rugpjūčio 16 d. Apeliacinei tarybai pateiktoje apeliacijoje.
- 74 Be to, kaip matyti iš bylos medžiagos ir, be kita ko, iš ginčijamo sprendimo 24 punkto, papildomo pranešimo data yra 2014 m. balandžio 16 d., o ne kovo 25 d.

- 75 Ketvirta, reikia nurodyti, kad, atsižvelgiant į Apeliacinei tarybai ieškovės pateiktus įrodymus, ginčijamo sprendimo 23 punkte Apeliacinė taryba, remdamasi tik nacionalinės teisės lentele, kuri pridedama prie gairių dėl procedūrų EUIPO, negalėjo prieiti prie išvados, kad neregistruoti prekių ženklai Bulgarijoje saugomi tik jei yra plačiai žinomi. Iš tikrųjų ieškovės pateiktame Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalies tekste nenurodoma, kad neregistruoto prekių ženklo žinomumas yra būtina sąlyga, kad tokio prekių ženklo savininkas galėtų protestuoti dėl naujo prekių ženklo registracijos. Be to, šio klausimo Apeliacinė taryba neanalizavo.
- 76 Taip pat pažymėtina, kad net jeigu EUIPO savo rašytiniuose dokumentuose tvirtina, kad prie minėtų direktyvų pridėta lentelė nėra „teisės šaltinis“ ir gali likti neatnaujinta, Apeliacinė taryba rėmėsi minėta lentele, kai tvirtino, kad Bulgarijoje neregistruoti prekių ženklai saugomi su sąlyga, kad jie yra plačiai žinomi. Ji tai konstatavo, nepaisydama aplinkybės, kad, kaip pati tvirtino ginčijamo sprendimo 23 punkte, ieškovės nurodyta nuostata pradėta taikyti neseniai.
- 77 Šiuo klausimu primintina, jog dėl kompetentingų EUIPO instancijų Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad jos turi įvertinti galią ir turinį įrodymų, kuriuos protestą pateikęs asmuo pateikė tam, kad patvirtintų nacionalinės teisės normos, kuria remiasi, turinį (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *VRDT / National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 78 Pritaikius nacionalinę teisę gali išlikti pagrindas, kuriuo remiantis gali būti atsisakyta registruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, todėl prieš patenkinant protestą dėl tokio prekių ženklo registracijos būtina suteikti EUIPO galimybę patikrinti, ar protestą pateikusio asmens informacija, kiek tai susiję su jam tenkančia įrodinėjimo našta, svarbi nustatant tokios nacionalinės teisės turinį (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *VRDT / National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 41 punktą).
- 79 Esant tokioms aplinkybėms, kai EUIPO gali tekti atsižvelgti, be kita ko, į valstybės narės teisę, pagal kurią saugoma ankstesnė teisė, kuria grindžiamas protestas, ji privalo savo iniciatyva ir šiuo tikslu tinkamomis priemonėmis gauti informacijos, susijusios su atitinkamos valstybės narės nacionaline teise, jei tokia informacija yra būtina vertinant aptariamo santykinio atmetimo pagrindo taikymo sąlygas, ypač nurodytų faktų realumą ar pateiktų dokumentų įrodomąją galią (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *VRDT / National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 45 punktą). Ši pareiga *ex officio* gauti informacijos apie nacionalinę teisę prireikus taikoma EUIPO tuo atveju, kai ji jau turi su nacionaline teise susijusių pirminių duomenų – teiginių apie tokios teisės turinį arba vykstant teisminiams ginčams pateiktų įrodymų, kurie tariamai turi įrodomąją galią (2013 m. kovo 20 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Chez Gerard (CLUB GOURMET)*, T-571/11, Rink., EU:T:2013:145, 41 punktas).
- 80 Taigi šiuo atveju Apeliacinė taryba ne tik nepatikrino ieškovės pateiktų įrodymų, susijusių su nacionaline teise, svarbos, bet ir atmetė juos remdamasi informacijos šaltiniu, kuris, kaip paaiškėjo, yra netikslus.
- 81 Jeigu Apeliacinė taryba abejojo dėl ieškovės nurodytos Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalies pateikimo patikimumo, taikymo ar aiškinimo, ji turėjo vykdyti jai tenkančius vertinimo įgaliojimus.
- 82 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 79 punkte primintą teismo praktiką, EUIPO turėjo imtis visų priemonių, kurios jai prieinamos dėl turimų vertinimo įgaliojimų, kad gautų informacijos apie taikytiną nacionalinę teisę ir nuodugniau ištirtų nurodytos nacionalinės teisės nuostatų turinį ir taikymo sritį, atsižvelgdama į ieškovės pateiktus argumentus ir veikdama *ex officio* arba pasiūlydama ieškovei pagrįsti informaciją apie jai nurodytą nacionalinę Bulgarijos teisę (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 28 d. Sprendimo *Macra*, T-96/13, EU:T:2015:813, 35 punktą).

- 83 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia nuspręsti, kad Apeliacinė taryba negalėjo atmesti apeliacijos motyvuose ieškovės pateiktos nuorodos į Prekių ženklų ir geografinių nuorodų įstatymo 12 straipsnio 6 dalį dėl ginčijamo sprendimo 23 punkte nurodytų priežasčių ir neįvykdžiusi jai tenkančių vertinimo įgaliojimų.
- 84 Taigi reikia patenkinti ieškinį ir panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant būtinybės nagrinėti kitų dviejų ieškovės nurodytų pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 85 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 86 Kadangi EUIPO pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2014 m. birželio 2 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1587/2013-4).**
- 2. EUIPO ir Kosta Iliev padengia savo ir *Group OOD* bylinėjimosi išlaidas.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Paskelbta 2016 m. birželio 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.